

РЕШЕНИЕ

№ 4184

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 05.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1276** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл.233 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба,наименована искане,вх. № 1055 от 14.01.2013г. на съда от И. А. Г. - [населено място], ж.к."Надежда IV", бл. № 460,вх."Б", ап.№ 96, против Заповед рег.№ 22/04.01.2013 г., издадена от началник на 01 сектор „К. ОВ” при ОПП-СДВР, с която на основание чл.224, ал.2, т. 2 ,чл.226, ал.1,т.2 от ЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, немотивирана, необоснована и издадена в противоречие с материалноправните и процесуални норми. Поддържа се, че не са спазени изискванията на чл.230, чл.225 и чл.229 ЗМВР. Релевира се довод за материална компетентност на административнонаказващия орган.Оспорването се поддържа от упълномощен процесуален представител адв. А. .Иска се отмяна на заповедта и се претендира присъждането на разноски.

Ответникът по жалбата не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

СПП-редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед, рег.№ К-9661/29.08.2012 г., издадена от министъра на вътрешните

работи, полицаи И. А. Г. – младши автоконтрольор I степен в 03 група „ТППП” на 01 сектор „Контрол на пътното движение”, е преместен на длъжност старши полицаи в 02 група на сектор „М.” към отдел „Охранителна полиция” към СДВР.

На 11.10.2012 г. главен полицаи Б. И. извършва проверка по носенето на службата и установява, че в 8,50 ч. и 13,10 ч. жалбоподателят е заварен в служебното помещение като по това време съгласно Инструкция рег.№ 39547/31.08.2012 г.-СДВР, като пеши патрул в метростанция „Л. шосе” е следвало да обхожда маршрута. Проверяващият е отразил тези факти в нарядния дневник и е изложил констатациите от проверката в Докладна записка от 31.10.2012 г. до началник сектор „М.”-ОПП-СДВР. На 08.11.2012 г. на жалбоподателя е връчена срещу подпис покана за даване на писмени обяснения, рег. № 50113/07.11.2012 г. В дадения му срок жалбоподателят не представя писмени обяснения, за което е съставен Протокол, рег.№ 51775 от 16.11.2012 г. На 22.11.2012 г. ИФЗ началник сектор „М.”-О.-СДВР, главен инспектор И. С. изпраща до началника на отдел „Охранителна полиция”-СДВР докладна записка, рег.№ 52469, в която са описани констатираните нарушения и е направено предложение за налагане на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” на полицаи И. А. Г.. На 04.01.2013 г. ответникът издава оспорената заповед, рег.№ 22, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от три месеца. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 04.01.2013 г. Горната фактическа обстановка се установява както от сърбаните по делото писмени доказателства, така и от показанията на разпитаните свидетели И. Б. С. и Б. А. И..

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на предоставените му от закона правомощия. Спазена е предписаната от чл. 269 и чл. 246, ал. 1 на ППЗМВР писмена форма на заповедта. Тя съдържа всички задължителни реквизити, като изрично са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Заповедта е постановена в рамките на преклузивните срокове по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР във вр. с чл. 223, ал. 1 и 2 от ППЗМВР. При издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя за нарушение разпоредбата на чл.228 ЗМВР поради липса на материална компетентност на дисциплинарнонаказващия орган. Съгласно чл.228, т.4 от ЗМВР наказанието „писмено предупреждение” се налага със заповед от служители

на длъжност "началник на сектор", приравнените на нея и по-висока. В настоящия случай дисциплинарно наказващият орган е „началник сектор”, което кореспондира с изискването на закона за материална компетентност.

Съдът намира за неоснователно и оплакването на жалбоподателя, че нямал възможност да даде писмени обяснения преди издаването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание - за нарушение на чл.229, ал.1 ЗМВР. От събраните по делото доказателства се установява, че на 08.11.2012 г. на жалбоподателя срещу

подпис е връчена покана, рег.№ 50113/07.11.2012 г., с която е поканен в посочения в поканата срок на основание чл.229,ал.1 ЗМВР да даде писмени обяснения във връзка с извършеното нарушение на служебната дисциплина. В поканата е описано подробно в какво се състои извършеното от жалбоподателя нарушение, къде и кога е извършено същото и кои задължения не са изпълнени. В дадения му срок жалбоподателят не е предоставил исканите писмени обяснения, което се установява от Протокол рег.№ 51775 от 16.11.2012г.

Дисциплинарното нарушение е безспорно установено. Съгласно изискванията на т.7.3. от Инструкция рег.№ 393549/31.08.2012 г. по описа на СДВР за изпълнение на патрулно-постовата дейност /П./ за пеши патрул /ПП/ 201 – метростанция „Л. шосе“ при изпълнение на П. на служителите се забранява да влизат без необходимост в служебните помещения на метростанцията, включително и в полицейската стая. При извършената проверка жалбоподателят на два пъти е намерен от проверяващия в служебното помещение на метростанцията, вместо да изпълнява задълженията си обхожда обслужваната територия. Нарушението се доказва от писмените доказателства – докладна записка от 31.10.2012 г.,наряден дневник, докладна записка от 22.11.2012 г. и от показанията на разпитаните свидетели С. и И..

Извършеното от жалбоподателя съставлява неизпълнение на служебните задължения и правилно е квалифицирано от дисциплинарнонаказващия орган като дисциплинарно нарушение по чл.224, ал.2, т.2 ЗМВР. За това дисциплинарно нарушение съгласно чл.226, ал.1, т.7 ППЗМВР се предвижда налагането на дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. Срокът на това наказание може да бъде от три до шест месеца. Дисциплинарнонаказващият орган при определяне вида и размера на наказанието е взел предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, както и обстоятелствата, при които е извършено и е определил минималния законоустановен срок – три месеца.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с условията за нейната законосъобразност и не са налице основания за отмяната ѝ.

Мотивиран така, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. А. Г. - [населено място], ж.к.„Надежда IV“, бл. № 460,вх.„Б“, ап.№ 96, против Заповед рег.№ 22/04.01.2013 г., издадена от началник на 01 сектор „К. ОВ“ при ОПП-СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

